

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.03.2003
KOM(2003)115 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser
til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fastsætter, at import- eller eksportafgifter i visse tilfælde af billighedshensyn ikke skal bogføres efterfølgende, eller at der kan indrømmes godtgørelse eller fritagelse for sådanne afgifter.

Gennemførelsesbestemmelserne til disse to artikler er anført i henholdsvis artikel 868 til 876a og artikel 877 til 912 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92. I den aktuelt gældende udgave af disse gennemførelsesbestemmelser fastsættes det bl.a., at medlemsstaternes og Kommissionens kompetence fordeles efter størrelsen af de beløb, der er tale om, idet medlemsstaterne kun, bortset fra i særlige tilfælde, selv kan træffe afgørelse om ikke at foretage efterfølgende bogføring af ikke-opkrævede afgifter eller om at indrømme godtgørelse af eller fritagelse for afgifter, hvis disse svarer til eller ligger over en tærskelværdi, der er fastsat til 50 000 EUR.

Da ansvaret for at opkræve EU's traditionelle egne indtægter først og fremmest påhviler medlemsstaterne, forekommer det ønskeligt at ændre de pågældende bestemmelser, således at det påhviler medlemsstaternes myndigheder alene at afgøre, om import- eller eksportafgifter skal bogføres efterfølgende eller gøres til genstand for godtgørelse eller fritagelse. Den ovennævnte tærskelværdi bør derfor hæves betydeligt ved at fastsætte den til 500 000 EUR.

For at sikre en ensartet behandling af operatørerne og sikre beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser bør der dog uanset beløbets størrelse stadig være en forpligtelse til at forelægge sagerne for Kommissionen til beslutning, når medlemsstaterne er af den opfattelse, at der bør træffes en gunstig beslutning, og når der enten henvises til en aktiv fejl eller forsømmelighed fra Kommissionens side, eller når omstændighederne i sagen har at gøre med fællesskabsundersøgelser, som blandt anden gennemføres inden for rammerne af gensidig bistand med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne.

Denne forpligtelse til at forelægge sager forekommer dog ikke nødvendig, hvis Kommissionen allerede har vedtaget en beslutning om en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende, idet medlemsstaterne så kan basere sig på den seneste beslutning fra Kommissionen, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende, når de skal træffe deres endelige afgørelse.

Det foreslås derfor at ændre Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 i overensstemmelse hermed. Da der ikke foreligger udtalelse fra Toldkodeksudvalget om det af Kommissionen fremlagte udkast til forordning, påhviler det Rådet at træffe de nødvendige foranstaltninger, jf. Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. Dette er formålet med nærværende forslag til Rådets forordning.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks¹, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000², særlig artikel 247 og artikel 247a,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fastsætter, at import- eller eksportafgifter i visse tilfælde af billighedshensyn ikke skal bogføres efterfølgende, eller at der kan indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for sådanne afgifter.
- (2) Da ansvaret for at opkræve EU's traditionelle egne indtægter først og fremmest påhviler medlemsstaterne, jf. artikel 8 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, må det følgelig også påhvile medlemsstaternes myndigheder alene at afgøre, om importafgifter eller eksportafgifter i givet fald skal bogføres efterfølgende i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92 eller gøres til genstand for godtgørelse eller fritagelse i medfør af artikel 239 i samme forordning.
- (3) For at sikre en ensartet behandling af operatørerne og sikre beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser bør der dog stadig være en forpligtelse til at forelægge sagerne for Kommissionen til beslutning, når medlemsstaterne er af den opfattelse, at der bør træffes en gunstig beslutning, og når der enten henvises til en aktiv fejl eller forsømmelighed fra Kommissionens side, eller at omstændighederne i sagen har at gøre med fællesskabsundersøgelser, som blandt andet gennemføres efter Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne³, eller at det pågældende toldskyldsbetrag er højere end eller lig med 500 000 EUR.

---

¹ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

² EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

³ EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.

- (4) Denne forpligtelse til at forelægge sager er dog ikke nødvendig, hvis Kommissionen allerede har vedtaget en beslutning om en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende, idet medlemsstaterne så kan basere sig på den seneste beslutning fra Kommissionen, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende, når de skal træffe deres endelige afgørelse.
- (5) Forordning (EØF) nr. 2454/93 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) Da der ikke foreligger en udtalelse fra Toldkodeksudvalget vedrørende Kommissionens udkast til forordning, påhviler det Rådet at udstede de nødvendige bestemmelser,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

"Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2454/93 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 869 foretages følgende ændringer:

a) litra b) affattes således:

"b) når toldmyndighederne finder, at alle betingelserne i artikel 220, stk. 2, litra b), i kodeksen er opfyldt, bortset fra i de tilfælde, hvor sagen skal forelægges Kommissionen ifølge artikel 871. Når artikel 871, stk. 2, andet led, finder anvendelse, kan toldmyndighederne dog først træffe afgørelse om ikke at foretage efterfølgende bogføring af de pågældende afgifter ved udløbet af den procedure, der allerede er indledt i henhold til artikel 871 til 876."

b) litra c) udgår.

c) Følgende to afsnit indsættes:

"Når der indgives en anmodning om godtgørelse eller fritagelse i henhold til artikel 236 sammenholdt med artikel 220, stk. 2, litra b), i kodeksen, finder første afsnit, litra b), og artikel 871 til 876 tilsvarende anvendelse.

Ved anvendelse af de forudgående afsnit yder medlemsstaterne hinanden gensidig bistand, navnlig når det drejer sig om en fejl begået af toldmyndighederne i en anden medlemsstat end den, der er kompetent til at træffe beslutningen."

2) Artikel 870 til 872 affattes således:

"Artikel 870

1. Hver medlemsstat stiller en liste til rådighed for Kommissionen over de tilfælde, hvor følgende bestemmelser har fundet anvendelse:
  - bestemmelserne i artikel 869, litra a),

- bestemmelserne i artikel 236 sammenholdt med artikel 220, stk. 2, litra b), i kodeksen, hvis den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede meddelelse ikke er påkrævet
  - bestemmelserne i artikel 869, litra b), hvis den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede meddelelse ikke er påkrævet.
2. Hver medlemsstat tilsender Kommissionen en liste med en kort redegørelse over de tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 236 sammenholdt med artikel 220, stk. 2, litra b), i kodeksen, eller bestemmelserne i artikel 869, litra b), har fundet anvendelse, hvis det beløb, der ikke er opkrævet hos en erhvervsdrivende som følge af en og samme fejl, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er over 50 000 EUR. Denne meddelelse gives hvert år i første og tredje kvartal for samtlige de tilfælde, hvor der er truffet en afgørelse om ikke at foretage efterfølgende bogføring i det foregående halvår.

Artikel 871

1. Toldmyndigheden forelægger sagen for Kommissionen, for at der kan træffes beslutning efter den i artikel 872 til 876 fastlagte procedure, når den finder, at betingelserne i kodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), er opfyldt, og:
- den mener, at Kommissionen har begået en fejl i den i kodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), anvendte betyding, eller
  - omstændighederne i den foreliggende sag har forbindelse med resultatet af en fællesskabsundersøgelse, der er foretaget i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁴, eller foretaget på grundlag af enhver anden bestemmelse eller aftale indgået af Fællesskabet med visse lande eller landegrupper, ifølge hvilke der er givet mulighed for at kunne foretage sådanne fællesskabsundersøgelser, eller
  - det beløb, der ikke er opkrævet hos en erhvervsdrivende som følge af en og samme fejl, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er større end eller lig med 500 000 EUR.
2. Den i stk. 1 omhandlede forelæggelse skal ikke ske, hvis:
- Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 872 til 876, allerede har vedtaget en beslutning om en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende
  - Kommissionen allerede har fået forelagt en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende

---

⁴ EFT L 82, af 22.3.1997, s. 1.

3. De sagsakter, der fremsendes til Kommissionen, skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for en fyldestgørende behandling af den forelagte sag. De skal omfatte en detaljeret evaluering af den pågældende erhvervsdrivendes adfærd, især om vedkommende har erfaring, har været i god tro og har udvist omhu. Denne evaluering skal være ledsaget af alle oplysninger, som kan vise, at den erhvervsdrivende har handlet i god tro. De skal desuden indeholde en erklæring, underskrevet af den person, der er berørt af den sag, der skal forelægges Kommissionen, og hvori den pågældende person attesterer, at han har kunnet gøre sig bekendt med sagsakterne, og enten giver udtryk for, at han ikke har noget at tilføje, eller påpeger alle yderligere forhold, som det forekommer ham vigtigt at få med.
4. Kommissionen anerkender straks modtagelsen af sagsakterne over for den pågældende medlemsstat.
5. Viser det sig, at de oplysninger, som medlemsstaten har fremsendt, er utilstrækkelige til, at Kommissionen kan træffe beslutning om sagen med fuldt kendskab til omstændighederne, kan den anmode denne medlemsstat eller enhver anden medlemsstat om supplerende oplysninger.
6. Kommissionen sender sagsakterne tilbage til toldmyndigheden, og den i artikel 872 til 876 omhandlede procedure anses for aldrig at være indledt, hvis en af følgende situationer foreligger:
  - det fremgår af sagsakterne, at der er uenighed mellem den toldmyndighed, der har forelagt sagen, og den person, som har undertegnet den i stk. 3 omhandlede erklæring, for så vidt angår den faktuelle fremstilling af situationen
  - sagsakterne er tydeligvis ufuldstændige, eftersom de ikke indeholder oplysninger, der kan begrunde, at Kommissionen skal behandle sagen
  - sagen skal ikke forelægges i medfør af stk. 1 og 2
  - det er ikke fastlagt, at der foreligger toldskyld
  - under behandlingen af de pågældende sagsakter har Kommissionen fra toldmyndigheden fået forelagt nye oplysninger i sagen, som er af en sådan karakter, at de i væsentlig grad kan ændre den faktuelle fremstilling af den pågældende sag eller den retlige vurdering heraf.

Artikel 872

Kommissionen fremsender en kopi af de i artikel 871, stk. 3, omhandlede sagsakter til medlemsstaterne senest femten dage efter datoen for modtagelsen af de pågældende sagsakter.

Sagen optages snarest muligt på dagsordenen for et møde i den i artikel 873 omhandlede ekspertgruppe."

3) Artikel 873 til 875 affattes således:

"Artikel 873

Efter at have hørt en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for alle medlemsstaterne, forsamlet i udvalget for at behandle den foreliggende sag, træffer Kommissionen beslutning om, hvorvidt den situation, der er til behandling, berettiger eller ikke berettiger til at undlade efterfølgende bogføring.

Denne beslutning skal træffes senest ni måneder efter Kommissionens modtagelse af de i artikel 871, stk. 3, omhandlede sagsakter. Hvis den i artikel 871, stk. 3, omhandlede erklæring eller detaljerede evaluering af den pågældende erhvervsdrivendes adfærd ikke er vedlagt sagsakterne, løber fristen på de ni måneder dog først fra datoen for Kommissionens modtagelse af disse dokumenter. Toldmyndigheden og den person, der er berørt af den for Kommissionen forelagte sag, underrettes herom.

Når Kommissionen har været nødt til at anmode medlemsstaten om supplerende oplysninger for at kunne træffe beslutning, forlænges fristen på ni måneder med tidsrummet fra Kommissionens anmodning om supplerende oplysninger til dens modtagelse heraf. Den person, der er berørt af den for Kommissionen forelagte sag, underrettes om udsættelsen.

Når Kommissionen selv har foretaget undersøgelser for at kunne træffe beslutning, forlænges fristen på de ni måneder med den tid, der er nødvendig til de pågældende undersøgelser. Denne forlængelse må ikke overskride ni måneder. Toldmyndigheden og den person, der er berørt af den for Kommissionen forelagte sag, underrettes om datoen, hvor undersøgelserne iværksættes henholdsvis afsluttes.

Når Kommissionen har underrettet den part, der er berørt af den pågældende sag, om sine indvendinger i overensstemmelse med artikel 872a, forlænges fristen på ni måneder med en måned.

Artikel 874

Den i artikel 873 omhandlede beslutning skal meddeles den pågældende medlemsstat hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter udløbet af den i nævnte artikel omhandlede frist.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de beslutninger, der vedtages, for at hjælpe toldmyndighederne med at træffe afgørelse i situationer, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.

Artikel 875

Når det i den i artikel 873 omhandlede beslutning fastslås, at den undersøgte situation giver mulighed for at undlade efterfølgende bogføring af de pågældende afgifter, kan Kommissionen angive, på hvilke vilkår medlemsstaterne kan undlade efterfølgende bogføring af afgifter i tilfælde, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende."

4) Artikel 899, affattes således:

"Artikel 899

1. Når den besluttende toldmyndighed, der har fået forelagt den i kodeksens artikel 239, stk. 2, omhandlede ansøgning om godtgørelse eller fritagelse, konstaterer:
    - at de begrundelser, der fremføres til støtte for ansøgningen, svarer til en af de i artikel 900 til 903 omhandlede omstændigheder, og at disse omstændigheder ikke er udtryk for, at den berettigede har begået urigtigheder eller gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed, yder den godtgørelse af eller fritagelse for det pågældende import- eller eksportafgiftsbeløb
    - at de begrundelser, der fremføres til støtte for ansøgningen, svarer til en af de i artikel 904 nævnte omstændigheder, yder den ikke godtgørelse af eller fritagelse for det pågældende import- eller eksportafgiftsbeløb.
  2. I andre tilfælde, bortset fra de tilfælde, hvor sagen Kommissionen skal forelægges Kommissionen ifølge artikel 905, træffer toldmyndigheden selv afgørelse om at yde godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløbet, hvis omstændighederne i den foreliggende sag udgør en særlig situation, som skyldes omstændigheder, hvor den berettigede ikke har begået urigtigheder eller gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed.

Når artikel 905, stk. 2, andet led, finder anvendelse, kan toldmyndighederne først træffe en afgørelse om godtgørelse af eller fritagelse for de pågældende afgifter ved udløbet af den procedure, der allerede er indledt i henhold til artikel 906 til 909.
  3. Ved »den berettigede« som nævnt i kodeksens artikel 239, stk. 1, og i denne artikel forstås den eller de personer, der er omhandlet i artikel 878, stk. 1, eller deres repræsentanter samt i givet fald enhver anden person, som har været medvirkende ved opfyldelsen af toldformaliteterne for de pågældende varer, eller som har givet de fornødne instrukser med henblik på opfyldelsen heraf.
  4. Ved anvendelse af stk. 1 og 2 yder medlemsstaterne hinanden gensidig bistand, navnlig når det drejer sig om forsømmelighed udvist af toldmyndighederne i en anden medlemsstat end den, der er kompetent til at træffe beslutningen".
- 5) Efter artikel 904 indsættes artikel 904a:

"Artikel 904a

1. Hvis den i stk. 2 omhandlede meddelelse ikke er påkrævet, stiller hver medlemsstat en liste til rådighed for Kommissionen over de tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 899, stk. 2, har fundet anvendelse.
2. Hver medlemsstat tilsender Kommissionen en liste med en kort redegørelse over de tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 899, stk. 2, har fundet anvendelse, hvis det beløb, som en erhvervsdrivende har fået indrømmet godtgørelse af eller fritagelse for som følge af samme særlige situation, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er over 50 000 EUR. Denne meddelelse gives hvert år i første og tredje kvartal for samtlige de tilfælde, hvor der er truffet en afgørelse om godtgørelse eller fritagelse i det foregående halvår. »

6) Artikel 905 og 906 affattes således:

"Artikel 905

1. Når den i kodeksens artikel 239, stk. 2, omhandlede ansøgning om godtgørelse eller fritagelse indeholder begrundelser, der kan udgøre en særlig situation, som skyldes omstændigheder, hvor den berettigede ikke har begået urigtigheder eller gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed, forelægger den medlemsstat, hvorunder den pågældende toldmyndighed hører, sagen for Kommissionen, for at der kan træffes beslutning efter den i artikel 906 til 909 fastlagte procedure når:
  - myndigheden finder, at den særlige situation kan tilskrives pligtforsømmelse fra Kommissionens side, eller
  - omstændighederne i den foreliggende sag har forbindelse med resultatet af en fællesskabsundersøgelse, der er foretaget i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁵, eller foretaget på grundlag af enhver anden bestemmelse eller aftale indgået af Fællesskabet med visse lande eller landegrupper, ifølge hvilke der er givet mulighed for at kunne foretage sådanne fællesskabsundersøgelser, eller
  - det beløb, der vedrører den berettigede, som følge af en og samme særlige situation, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er større end eller lig med 500 000 EUR.

Begrebet "den berettigede" har samme betydning som i artikel 899.

2. Den i stk. 1 omhandlede forelæggelse skal ikke ske, hvis:
  - Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 906 til 909, allerede har vedtaget en beslutning om en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende
  - Kommissionen allerede har fået forelagt en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.
3. De sagsakter, der fremsendes til Kommissionen, skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for en fyldestgørende behandling af den forelagte sag. De skal omfatte en detaljeret evaluering af den pågældende erhvervsdrivendes adfærd, især om vedkommende har erfaring, har været i god tro og har udvist omhu. Denne evaluering skal være ledsaget af alle oplysninger, som kan vise, at den erhvervsdrivende har handlet i god tro. Sagsakterne skal desuden indeholde en erklæring, underskrevet af den person, der ansøger om godtgørelse eller fritagelse, og hvori ansøgeren attesterer, at han har kunnet gøre sig bekendt med sagsakterne, og enten giver udtryk for, at han ikke har noget at tilføje, eller påpeger alle yderligere forhold, som det forekommer ham vigtigt at få med.

---

⁵ EFT L 82, af 22.3.1997, s. 1.

4. Kommissionen anerkender straks modtagelsen af sagsakterne over for den pågældende medlemsstat.
5. Viser det sig, at de oplysninger, som medlemsstaten har fremsendt, er utilstrækkelige til, at Kommissionen kan træffe beslutning om sagen med fuldt kendskab til omstændighederne, kan den anmode denne medlemsstat eller enhver anden medlemsstat om supplerende oplysninger.
6. Kommissionen sender sagsakterne tilbage til toldmyndigheden, og den i artikel 906 til 909 omhandlede procedure anses for aldrig at være indledt, hvis en af følgende situationer foreligger:
  - det fremgår af sagsakterne, at der er uenighed mellem den toldmyndighed, der har forelagt sagen, og den person, som har undertegnet den i stk. 3 omhandlede erklæring, for så vidt angår den faktuelle fremstilling af situationen
  - sagsakterne er tydeligvis ufuldstændige, eftersom de ikke indeholder oplysninger, der kan begrunde, at Kommissionen skal behandle sagen
  - sagen skal ikke forelægges i medfør af stk. 1 og 2
  - det er ikke fastlagt, at der foreligger toldskyld
  - under behandlingen af de pågældende sagsakter har Kommissionen fra toldmyndigheden fået forelagt nye oplysninger i sagen, som er af en sådan karakter, at de i væsentlig grad kan ændre den faktuelle fremstilling af den pågældende sag eller den retlige vurdering heraf.

Artikel 906

Kommissionen fremsender en kopi af de i artikel 905, stk. 3, omhandlede sagsakter til medlemsstaterne senest femten dage efter datoen for modtagelsen af de pågældende sagsakter.

Sagen optages snarest muligt på dagsordenen for et møde i den i artikel 907 omhandlede ekspertgruppe."

7) Artikel 907 og 908 affattes således:

"Artikel 907

Efter at have hørt en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for alle medlemsstaterne, forsamlet i udvalget for at behandle den foreliggende sag, træffer Kommissionen beslutning om, hvorvidt den situation, der er til behandling, berettiger eller ikke berettiger til at indrømme godtgørelse eller fritagelse.

Denne beslutning skal træffes senest ni måneder efter Kommissionens modtagelse af de i artikel 905, stk. 3, omhandlede sagsakter. Hvis den i artikel 905, stk. 3, omhandlede erklæring eller detaljerede evaluering af den pågældende erhvervsdrivendes adfærd ikke er vedlagt sagsakterne, løber fristen på de ni måneder dog først fra datoen for Kommissionens modtagelse af disse dokumenter. Toldmyndigheden og den person, der anmoder om godtgørelse eller fritagelse, underrettes herom.

Når Kommissionen har været nødt til at anmode medlemsstaten om supplerende oplysninger for at kunne træffe beslutning, forlænges fristen på ni måneder med tidsrummet fra Kommissionens anmodning om supplerende oplysninger til dens modtagelse heraf. Den person, der anmoder om godtgørelse eller fritagelse, underrettes om udsættelsen.

Når Kommissionen selv har foretaget undersøgelser for at kunne træffe beslutning, forlænges fristen på de ni måneder med den tid, der er nødvendig til de pågældende undersøgelser. Denne forlængelse må ikke overskride ni måneder. Toldmyndigheden og den person, der anmoder om godtgørelse eller fritagelse, underrettes om den datoen, hvor undersøgelserne iværksættes henholdsvis afsluttes.

Når Kommissionen har underrettet den part, der har anmodet om godtgørelse eller fritagelse, om sine indvendinger i overensstemmelse med artikel 906a, forlænges fristen på ni måneder med en måned.

Artikel 908

1. Den i artikel 907 omhandlede beslutning skal meddeles den pågældende medlemsstat hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter udløbet af den i nævnte artikel omhandlede frist.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de beslutninger, der vedtages, for at hjælpe toldmyndighederne med at træffe afgørelse i sager, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.

2. Den besluttende toldmyndighed træffer afgørelse om ansøgningen på grundlag af Kommissionens beslutning, der er meddelt i henhold til stk. 1.
3. Når det i den i artikel 907 omhandlede beslutning fastslås, at den undersøgte særlige situation berettiger til godtgørelse af eller fritagelse for de pågældende afgifter, kan Kommissionen angive, på hvilke vilkår medlemsstaterne kan indrømme godtgørelse af eller fritagelse for afgifter i tilfælde, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende. »

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 anvendes fra den 1. juli 2003 for alle sager, der ikke er blevet forelagt Kommissionen til beslutning forud for denne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*